

[Finansministeren.]

væsentlige faktorer i det økonomiske forløb i 1963-64 endnu er uafklarede. Regeringen har fundet det rigtigt at budgetterne indtægterne af forbrugsbeskatningen under den forudsætning, at forbruget holdes på det niveau, som vil være foreneligt med hensynet til valutabalancen, og væksten i den indirekte beskatning er derfor sat noget lavere end i de senere år.

Der er herefter på forslaget regnet med samlede driftsindtægter, som er ca. 800 mill. kr. højere end anslået for i år. Denne stigning er dog i en vis forstand et optisk bedrag. Forholdet er jo det, at finansåret 1962-63 er sammensat af et første halvår uden oms og et andet halvår med oms, og den omstændighed, at der på budgettet for 1963-64 er regnet med den fulde årsindtægt af omsen, er naturligvis ikke udtryk for, at skatteniveauet er højere end i andet halvår 1962-63. Indtægterne af den direkte beskatning er som nævnt omtrent de samme i de to år, og stigningen består således kun af den almindelige vækst i forbrugsbeskatningen. Dette være sagt som en imødegåelse på forhånd af en eventuel påstand om stadig stigning i skatteudskrivningen. Der er ikke tale om noget sådant, men blot om en registrering af den stigning, som allerede er sket siden august.

Samtidig må jeg gøre opmærksom på, at dette i realiteten uændrede skatteniveau naturligvis er en meget væsentlig faktor, når vi skal vurdere finansernes virkning på samfundets økonomi, og derfor må tages i betragtning ved fastsættelsen af udgifterne. Regeringen har ved udarbejdelsen af forslaget været opmærksom på dette og har derfor også bestræbt sig for at tilrettelægge udgiftspolitikken på en sådan måde, at budgettet ikke forrykker den samfundøkonomiske balance.

For at have et så godt grundlag som muligt for den nærmere udformning af udgiftspolitikken er der i år blevet sat stærkt ind på at sikre en realistisk budgettering på alle væsentlige områder. Der har i tidligere år været en tendens til at anslå udgifterne på finanslovforslaget i underkanten. Denne forsigtige budgettering har endog været udstrakt til de store lovbundne udgifter, hvis omfang de forskellige statsstyrelser ikke har nogen indflydelse på.

På tidligere finanslovforslag har man søgt i nogen måde at korrigere for denne tendens til for lav budgettering ved mere skønmæssigt at optage reserver til imødegåelse af sådanne overskridelser. Det er dog vanskeligt at fastsætte sådanne reserver rigtigt, og man undgår ikke at få et unøjagtigt billede af stigningen i de enkelte udgiftsposter. Der har derfor i år været iværksat en særlig gennemgang af alle disse konti med henblik på at hæve overslagene til et realistisk niveau. Således er mange styrelser i år kommet ud for den lidt usædvanlige oplevelse, at finansministeriet efter en nærmere gennemgang har bedt dem om at forhøje bevillingsforslagene for at bringe dem nærmere til en realistisk budgettering. Det er mit indtryk, at man ved denne gennemgang har skaffet både regeringen og folketinget et væsentlig bedre grundlag for at bedømme udgifterne.

På et enkelt punkt har det ikke vist sig praktisk at gennemføre sådanne korrektioner. Det drejer sig om de stigninger i lønninger og sociale ydelser, som følger af pristallet. Finanslovforslagets enkelte poster er af praktiske grunde anslået på grundlag af det i forsommeren 1962 gældende lønniveau. Lønnen er siden da allerede forhøjet med 1 dyrtidstillæg, og vi kan imødesee yderligere forhøjelser med 2 eller 3 dyrtidstillæg i det kommende finansår. De merudgifter, der følger heraf og af tilsvarende stigninger i de sociale udgifter, er ikke indarbejdet i de enkelte budgetter, men der er på forslagens § 23 optaget en samlet reserve på 300 mill. kr. til imødegåelse heraf. Ligeledes er der på § 27 optaget en reserve på 30 mill. kr. til dækning af stigende byggeomkostninger m. v.

Bestræbelserne for at sikre en mere realistisk budgettering vil blive videreført i den kommende tid. Det vil herunder blive overvejet, hvorledes den nuværende fremgangsmåde ved bugetteringen kan forbedres og effektiviseres. Ligeledes er igangsat overvejelser over, hvorledes regnskabsmæssige oplysninger fra styrelserne kan fremskaffes tilstrækkelig hurtigt til, at der herigennem opnås en løbende udgiftskontrol, som tillige vil være en støtte for den fremtidige budgetlægning.

Når denne første gennemgang af styrelsernes bidrag til finanslovforslaget resul-